

Het gebruik van slimme irrigatiesystemen, duurzame materialen en energiebesparende apparatuur kan niet alleen de kosten verlagen, maar ook onze ecologische voetafdruk verkleinen

Groene pracht, rode cijfers

Onze tuinen zijn niet alleen een bron van natuurlijke schoonheid, maar ook van troost en ontspanning. Ze zijn een plek waar herinneringen worden gemaakt, kinderen opgroeien en waar volwassenen tot rust komen. Het vakmanschap van hoveniers heeft deze oases van groen tot leven gebracht en daar mogen we trots op zijn. Als ik praat met hoveniers, is er een gereede angst dat er een eind komt aan deze groene paradijsjes. Vanwege de stijgende loon- en materiaalkosten en het gevaar dat de gewone particulier met een gemiddeld inkomen straks geen hovenier meer kan betalen.

Laten we beginnen met de realiteit onder ogen te zien. In een wereld waarin de kosten voor levensonderhoud blijven stijgen, is het begrijpelijk dat hoveniersbedrijven hun tarieven moeten aanpassen om hun personeel eerlijk te kunnen belonen. Hoveniers verdienen het om een fatsoenlijk salaris te ontvangen voor het harde werk. Dit is niet alleen een kwestie van rechtvaardigheid, maar het zorgt er ook voor dat we hoogopgeleide en gemotiveerde vakmensen in onze branche behouden. Maar wat gebeurt er als de loonkosten op deze manier doorstijgen? Dit dilemma raakt de kern van wat we als hoveniers proberen te bereiken: het creëren van groene paradijsjes die toegankelijk zijn voor iedereen. Tegelijk schept deze ontwikkeling ook kansen. We worden nog meer gedwongen tot innovatie en efficiënt werken. Je ziet het in de bouw ook al. Geen aannemers meer die in hun eentje een heel huis bouwen, maar hyperspecialisatie. Ik sprak een tijdje terug een hovenier die zich helemaal had gespecialiseerd in het knippen van hagen.

Een andere kans is: nog meer samenwerken met de klant. Het delen van kennis over eenvoudige taken, zoals snoeien, bemesten en onkruidbestrijding, kan tuinliefhebbers in staat stellen om zelf meer te doen en minder afhankelijk te zijn van hoveniers. We kunnen zelfs workshops en cursussen aanbieden om mensen te helpen hun groene vingers te ontwikkelen.

Als hoveniers moeten we blijven streven naar innovatie en efficiëntie in ons werk. Nieuwe technieken kunnen ons helpen om ons werk sneller en kosteneffectiever uit te voeren. Het gebruik van slimme irrigatiesystemen, duurzame materialen en energiebesparende apparatuur kan niet alleen de kosten verlagen, maar ook onze ecologische voetafdruk verkleinen. Ook binnen steden is er wat mij betreft nog een wereld te winnen voor de kleinere hovenier. Met de huidige loonkosten is het voor een gemeente bijna onbetaalbaar om een park op niveau te onderhouden. Dus waarom slaan hoveniers en burgers de handen niet ineen, zodat de hovenier een soort tuincoach wordt die mensen begeleidt en bijschoolt, maar ook de zware of heel technische klussen uit handen neemt.

Dit kan alleen worden bereikt door samen te werken, te innoveren en educatie te bevorderen. Laten we niet vergeten dat tuinen meer zijn dan alleen fysieke ruimtes. Het zijn plaatsen van schoonheid, rust en groei, en ze hebben een positieve invloed op ons welzijn. Als hoveniers hebben we de verantwoordelijkheid om deze groene schatten te behouden en te creëren, zodat ze voor iedereen toegankelijk blijven. Laten we het hoveniersdilemma aangaan met creativiteit, samenwerking en een diepe liefde voor groen. Op die manier kunnen we blijven bijdragen aan de pracht van onze tuinen en de vreugde die ze brengen, terwijl we tegelijkertijd de financiële last voor onze klanten beheersbaar houden.

Samen kunnen we het evenwicht vinden tussen groene pracht en rode cijfers, en ervoor zorgen dat onze tuinen blijven bloeien, ongeacht het inkomen van hun eigenaren.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!